Duurzaam beheer van het Belgisch Continentaal Plat

economie
FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie

.be

Duurzaam beheer van de zand- en grindwinning op het Belgisch Continentaal Plat

economie
FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie

Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie
Vooruitgangstraat 50
1210 BRUSSEL
Ondernemingsnr.: 0314.595.348
http://economie.fgov.be

tel. 02 277 51 11

Vanuit het buitenland:
tel. + 32 2 277 51 11

Verantwoordelijke uitgever: Lambert VERJUS
Voorzitter van het Directiecomité
Vooruitgangstraat 50
1210 BRUSSEL

Wettelijk depot: D/2008/2295/87
0483-08

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Eén van de opdrachten van de algemene directie Kwaliteit en Veiligheid van de FOD Economie is zorgen voor de duurzame exploitatie van de minerale rijkdommen van het Belgisch continentaal plat. De ontginning van zand en grind in de Noordzee en de hieraan verbonden werkzaamheden zijn onderworpen aan een strikt beheer dat wetenschappelijk gecontroleerd wordt en aan de globale milieuvereisten is aangepast.

In België wordt de exploitatie van marien zand en grind op het continentaal plat geïnventariseerd sinds 1979. De jaarlijkse winning steeg geleidelijk van 370.000 m^3 in 1979 tot 1.700.000 m^3 midden jaren '90.

In 2001 overschreed de productie de grens van 1.900.000 m^3 (hetzij bijna 3.000.000 ton voor een gemiddelde zanddichtheid rond 1,5 t/m^3). Na een terugval gedurende 5 jaren naar een gemiddelde van 1.550.000 m^3, kwam de productie in 2007 weer in de buurt van 1.900.000 m^3.

Volgens de exploitanten schommelt de verkoopprijs van zand en grind naargelang de industriële kwaliteit, welke bepaald wordt door de korrelgrootte.

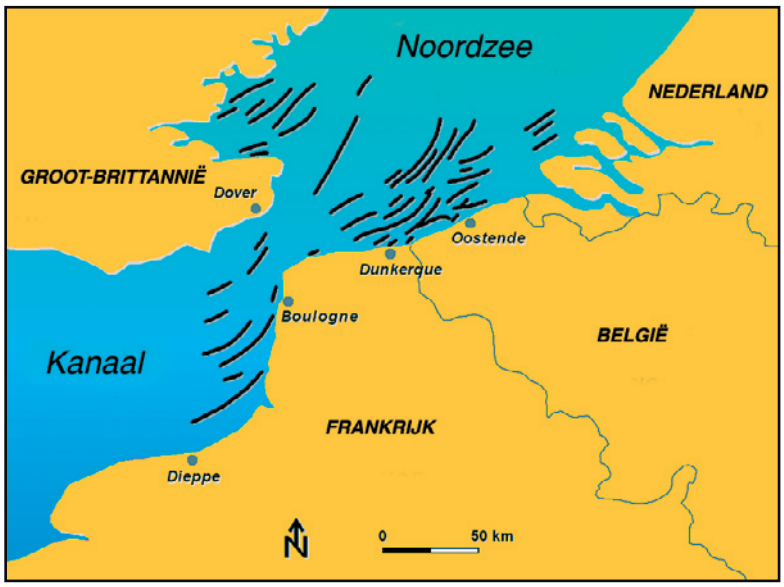

Figuur 1: Verdeling van de zandbanken in het oostelijk deel van het Kanaal en in het zuidelijke gebied van de Noordzee. (naar Augris C. & Clabaut P., 2001, Cartographie géologique des fonds marins côtiers. Exemples le long du littoral français. Connaissances et exploration des fonds océaniques, bilans et prospectives, éditions IFREMER, 75p.).

Geomorfologische context

Het continentaal plat van België ligt in het zuidelijk gebied van de Noordzee. Dit overgangsgebied naar het Kanaal bestaat uit talrijke zandbanken, grote longitudinale sedimentaire lichamen (georiënteerd in de algemene richting van de hoofdstroom), die tientallen kilometers lang kunnen zijn.

In figuur 1 wordt de verdeling weergegeven van de zandbanken in het Oost-Kanaal en in het zuidelijk gebied van de Noordzee. De banken zijn gegroepeerd in verschillende gehelen volgens hun algemene oriëntatie.

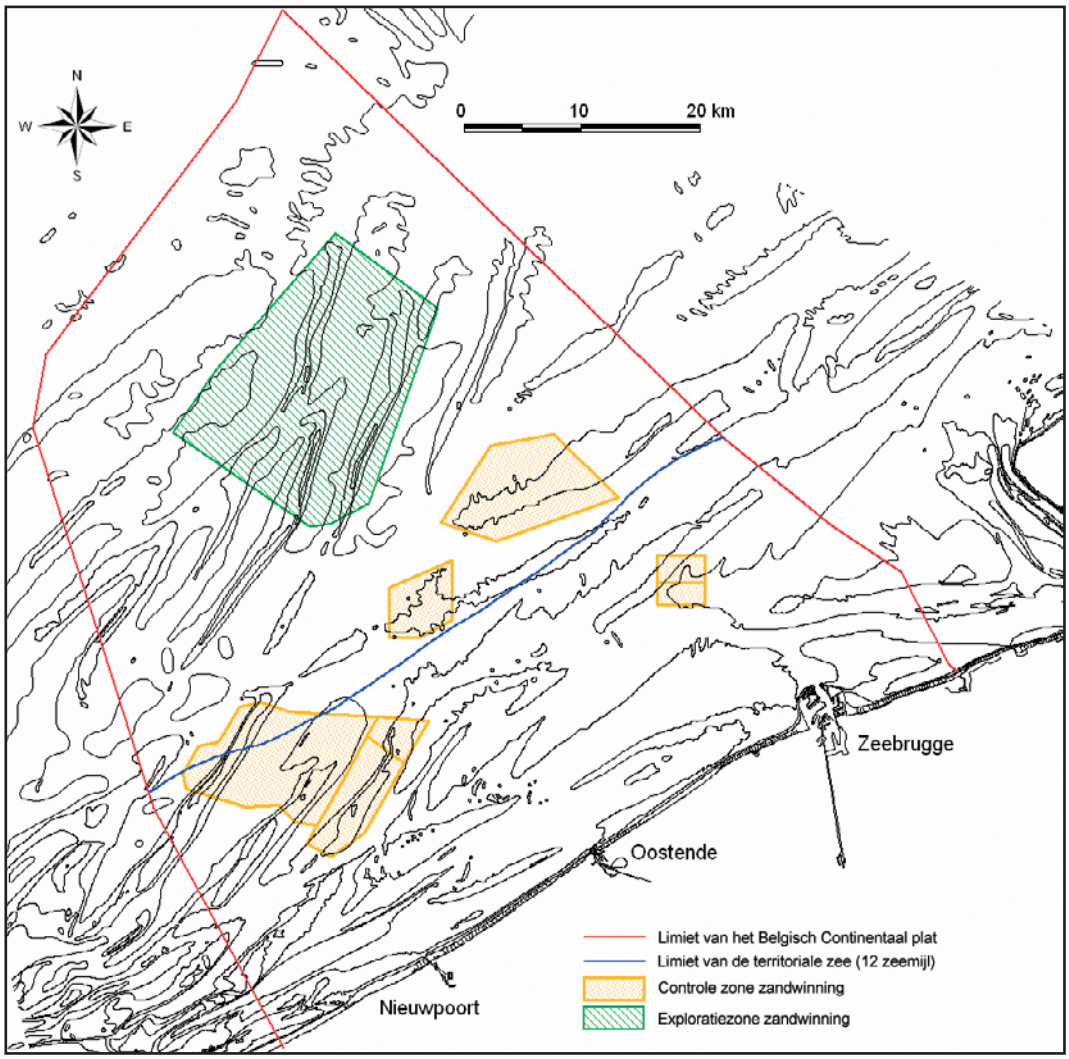

Figuur 2 : Ligging van de controlezones en de exploratiezone.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Figuur 2 toont de verdeling en de algemene morfologie van deze banken op het Belgisch continentaal plat.

Uit de analyses van de sedimenten blijkt dat in de bankzones het grootste deel van de sedimentvoorraad uit zand (63µm < Φ < 2 mm) en grind (Φ > 2 mm) bestaat. Het grind concentreert zich in de vaargeulen die de zandbanken scheiden.

Wettelijk kader

Het wettelijke kader tot regeling van de exploratie en de exploitatie van de minerale rijkdommen (zand en grind) wordt gevormd door:

- de wet van 13 juni 1969 inzake de exploratie en de exploitatie van de niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat, gewijzigd bij de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het mariene milieu in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België en bij de wet van 22 april 1999 betreffende de exclusieve economische zone van België in de Noordzee;

- het koninklijk besluit van 1 september 2004 betreffende de voorwaarden, de geografische begrenzing en de toekenningsprocedure van concessies voor de exploratie en de exploitatie van de minerale en andere niet-levende rijkdommen in de territoriale zee en op het continentaal plat. De bijlage bij dit besluit voorziet 3 controlezones, opgedeeld in sectoren, waarvoor concessies kunnen worden bekomen. Het bepaalt ook een exploratiezone 4 (dit besluit wordt ruim beschreven in hoofdstuk 3);

- het koninklijk besluit van 1 september 2004 houdende de regels betreffende de milieueffectenbeoordeling in toepassing van de wet van 13 juni 1969 inzake de exploratie en exploitatie van niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat;

- het federaal plan inzake duurzame ontwikkeling 2004-2008, zoals vastgelegd door het koninklijk besluit van 28 oktober 2004.

Wat de Staat betreft, zijn, krachtens het eerste bovenvermeld koninklijk besluit van 1 september 2004, de vergoedingen voor de concessies voor zand en grind vermeld in elk concessiebesluit. Deze vergoedingen zijn verschuldigd voor de uitvoering van het continu onderzoek naar de invloed van exploitaties op de sedimentafzettingen en op het mariene milieu (artikel 3, § 4 van voornoemde wet van 1969).

Elke exploitant betaalt een vergoeding in verhouding tot het ontgonnen volume met een jaarlijks minimumbedrag van 18.592,02 €. Deze vergoeding hangt af van de aard van het ontgonnen materiaal.

- De vastgestelde bedragen zijn respectievelijk 0,54 €/m^3 voor zand en 1,14 €/m^3 voor grind (en 0,35 €/m^3 voor zand uit controlezone 3). Deze bedragen worden jaarlijks geïndexeerd.

- Het federaal plan inzake duurzame ontwikkeling 2004-2008 benadrukt in actiepunt 20 de noodzaak om tot een geïntegreerd beheer van de Noordzee te komen. De gebieden vastgelegd in bijlage van het eerste bovenvermeld koninklijk besluit van 1 september 2004 liepen hierop vooruit.

De exploratie- en exploitatiezones, zoals bepaald bij het Koninklijk Besluit van 1 september 2004, worden weergegeven op de kaart van figuur 2.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Hoofdstuk 1

Economie en duurzaam beheer verbinden

De winning van zand en grind in de Belgische territoriale wateren en op het Belgisch continentaal plat begon zeer voorzichtig in 1976, met een jaarlijkse productie van 29.000 m³. Het jaar daarop bedroeg de productie 224.000 m³. De jaarlijkse productie bleef maar stijgen tot gemiddeld 500.000 m³ per jaar tussen 1981 en 1986. Na deze periode begon de productie sterk te stijgen tot in 1993 toen een productie van 1.450.000 m³ bereikt werd. Sindsdien is de productie langzaam gestegen om in 2001 een piek van 1.916.000 m³ te halen. Na een terugval naar gemiddeld 1.550.000 m³, welke 5 jaar duurde, steeg in 2007 de productie tot 1.897.000 m³.

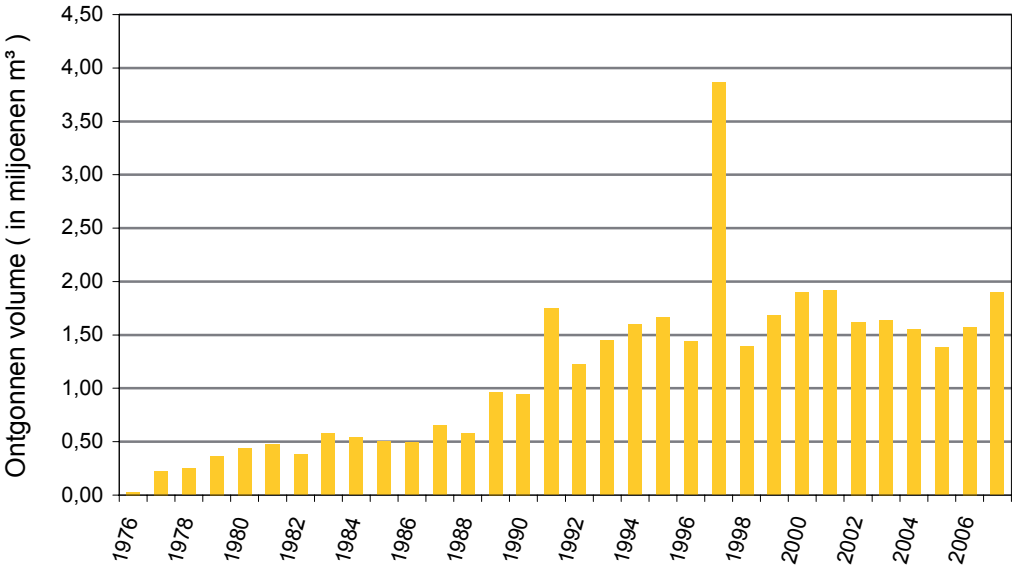

BRON: FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie - Kwaliteit en Veiligheid - Kwaliteit en Innovatie - Continentaal Plat
OPMERKINGEN: Aanleg van onderzeese gasleidingen in 1991 en 1997.

Figuur 3: Evolutie van de ontginningen van mariene aggregaten in de Belgische zeegebieden.

Omwille van de lage kwaliteit van het grind in onze Belgische wateren gaat het bijna alleen om de productie van zand. Dit zand wordt in de bouw gebruikt als draineer- en stabilisatiezand of wordt door de betonindustrie vermengd met andere aggregaten.

Op de stranden wordt het zand gebruikt als verbetering van de kustbescherming tegen overstromingen. Wanneer grind ontgonnen wordt, is dit voor het gebruik van ballast, zoals bij de aanleg van de onderzeese gasleidingen in 1991 en 1997 of bij de aanleg van kaaimuren.

In 2007 werd 65% van het ontgonnen materiaal ontladen in Belgische havens, waarvan het overgrote deel aan land kwam in de kusthavens Brugge, Oostende en Nieuwpoort. Nog eens 19% was bestemd voor de ophoging van de stranden. De overige 16% werd geëxporteerd en kwam in ongeveer gelijke hoeveelheden aan land in Nord-Pas-de-Calais (Frankrijk) en in Zeeland (Nederland).

In dat jaar werden 13 schepen ingezet bij de ontginning van zand en grind op zee. De kleinsten, met een laadvermogen van minder dan 1.000 m³ (3 schepen), waren verantwoordelijk voor 24% van de ontginningen. De schepen met een laadvermogen van 1.000 tot 2.000 m³ (6 schepen) waren verantwoordelijk voor 46% van de ontginningen. De overige 30% werd ontgonnen door 2 schepen met een laadvermogen van ongeveer 2.500m³, een schip met een laadvermogen van 4.000 m³ en een schip met een laadvermogen van 5250 m³.

Een studie met betrekking tot het economische belang van de sector van zandwinning op zee werd in 2004 uitgevoerd in opdracht van ZEEGRA vzw, de Belgische federatie van invoerders en producenten van gebaggerde zeegranulaten. Het eindrapport van deze studie is consulteerbaar via de website van de vereniging (http://www.zeegra.be) op de pagina 'Actua'.

Duurzaam beheer

In het kader van de zandwinning op zee is het steeds nodig geweest de industrie te controleren. Deze controles worden gefinancierd door een vergoeding die de betrokken bedrijven aan het Fonds voor de exploratie en de exploitatie van minerale en andere niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat van België (kortweg 'het Fonds') en de Beheerseenheid van het Mathematisch Model van de Noordzee en het Schelde-estuarium (kortweg 'BMM', departement van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen) moeten betalen naargelang het gewonnen volume. De controles gebeuren op twee manieren.

1. Controle van de activiteit

Elk ontginningsvaartuig dat in België activiteiten uitvoert moet een register hebben dat afgeleverd wordt door de dienst Continentaal Plat van de FOD Economie. Hierin moet de relevante informatie over elke winning genoteerd worden. Sinds eind jaren '90 wordt deze controle vergemakkelijkt door de metingen van een automatisch registreersysteem, ook wel black box genoemd, dat aan boord van elk

vaartuig geïnstalleerd is. De gegevens die hierbij geregistreerd worden, worden regelmatig verzameld en geanalyseerd. Daarnaast kunnen ook onaangekondigde controles uitgevoerd worden, op zee of in de havens, door beambten aangewezen door de algemene directie Kwaliteit en Veiligheid.

2. Controle van de gevolgen van de ontginning op het mariene milieu

Het Fonds financiert, naast een deel van de personeelskosten en de volledige werkingskosten van de dienst Continentaal Plat, ook tal van studies met betrekking tot de gevolgen van zandwinning op het mariene milieu of met betrekking tot de aard van de zeebodem en de ondergrond. De eerste studie werd gelanceerd in 1982 en had betrekking op de aard van de mariene ondergrond in controlezone 2.

In 1998 is de dienst Continentaal Plat een deel van deze studies zelf beginnen uitvoeren. Vandaag beschikt deze dienst over het geschikte materiaal en personeel om dit werk te verrichten.

Hoofdstuk 2

Kartering van de controle- en exploratiezones

Gedetailleerde metingen en kartering

In het kader van de opvolging, door de dienst Continentaal Plat, van de ontginningen van zand en grind op zee, heeft de Federale Overheidsdienst Economie een Kongsberg Simrad 1002S multibeam echosounder aangeschaft. Dit systeem werd aan boord van het oceanografische onderzoeksschip Belgica geïnstalleerd in de zomer van 1999.

Met dit type meetinstrument kan een gedetailleerde kartering van de zeebodem worden gerealiseerd. De multibeam sonar wordt door de dienst gebruikt voor het opmaken van zeer nauwkeurige bathymetrische kaarten van de exploitatiezones van mariene aggregaten om de impact van de ontginningen op de morfologie van de zeebodem te evalueren.

Daarnaast biedt de sonar ook de mogelijkheid om de aard van de sedimenten op de zeebodem te bepalen. Zoals blijkt uit een groot aantal wetenschappelijke en technische artikels die recent gepubliceerd werden, is de zeebodemclassificatie op basis van akoestische signalen een beloftevol en expanderend onderzoeksdomein. De multibeam sonar van de FOD Economie is dan ook het meest geschikte middel voor het opmaken, naast de kartering van de bathymetrie, van een kaart van de minerale rijkdommen van het Belgisch Continentaal Plat.

De ontwikkeling van methodes voor een nauwkeurige kartering van de minerale rijkdommen van het Belgisch Continentaal Plat valt samen met de modernisering van de wetgeving betreffende de vergoedingen. Bij de controleopdracht van de dienst Continentaal Plat kan men moeilijk een gedifferentieerd vergoedingssysteem voor zand- en grindexploitatie bedenken dat niet steunt op de kartering van de verschillende sedimenten in de concessiezones. Het technisch/wetenschappelijke aspect van de opdracht van de dienst sluit hier nauw aan bij het wetgevende aspect.

Figuur 5 illustreert de voornaamste technische kenmerken van de EM1002S, gefinancierd door het Fonds voor Zandwinning en geïnstalleerd aan boord van het onderzoeksschip Belgica.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Figuur 5: Multibeam Sonar EM1002S geïnstalleerd aan boord van het onderzoeksschip Belgica en de voornaamste verbonden sensoren. 1: Onderzoeksschip Belgica; 2: GPS antenne; 3: Werkstation van de multibeam sonar op de brug; 4: "Transducer" (sonarantenne) en "hull unit" (buis voor het ophalen en neerlaten van de "transducer"); 5: Bewegingscompensator (meet alle bewegingen van het schip); 6: Zend- en ontvangsteenheid. (Bron: CD-rom "Virtueel bezoek Belgica" KBIN 2004).

Bathymetrische kaarten en evolutie

Sinds november 1999 voert de dienst Continentaal Plat jaarlijks 7 à 8 meetcampagnes uit met het onderzoeksschip Belgica, met als doel de bathymetrie en aard van de zeebodem in kaart te brengen. Na de metingen op zee worden de gegevens onderworpen aan een grondige verwerking: correctie van de posities, correctie van het getij, controle van de calibratieparameters en eliminatie van de foutieve dieptemetingen (datafiltering). Door het grote volume te verwerken gegevens (de sonar registreert gemiddeld 4 x 111 bathymetrische waarden per seconde) en daar een deel van de datafiltering manueel gebeurt, is deze verwerking kostelijk en tijdrovend, doch noodzakelijk voor het bekomen van kwalitatief hoogstaande kaarten.

Algemeen werkingsprincipe van een multibeam sonar

Een multibeam sonar systeem maakt gebruik van verschillende zend- en ontvangsttoestellen (« transducers ») die geïnstalleerd zijn onder de romp van het schip (figuur 4).

- Een lobvormige geluidsimpuls wordt voortgebracht die smal is in de navigatierichting (typisch van 1 tot 5 graden) en breed transversaal op de vaarrichting (typisch 150 graden).
- De echo's van de uitgezonden impulsen worden opgevangen via bundels die breed zijn in de navigatierichting (rond 20 graden) en transversaal smal zijn.

Voor elke bundel wordt de diepte gemeten door detectie van de terugkeertijd van de geluidsimpuls (echodetectie).

Om de dieptes te positioneren wordt een multibeam sonar gecombineerd met verschillende hulpsensoren: het positioneringssysteem van het schip (GPS – Global Positioning System) en een bewegingscompensator die in real-time de bewegingen van het schip meet en toelaat deze bewegingen te compenseren bij de berekening van de juiste posities en dieptes.

Naarmate het schip vooruitgaat worden de dieptes meerdere malen per seconde voor elke bundel gemeten. De opeenvolgende metingen maken een volledige opname van de bodem mogelijk.

De afstanden tussen de navigatielijnen worden zodanig bepaald dat de metingen elkaar overlappen en bijgevolg de te karteren zone volledig bedekt is

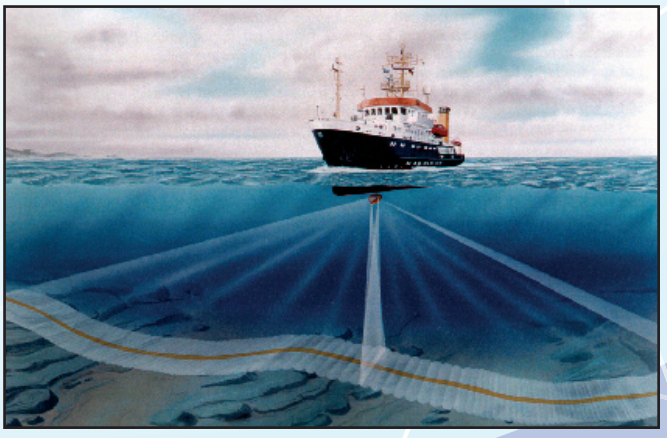

Figuur 4: Algemeen principe van een multibeam sonar (Bron: http://www.atlashydro.com).

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

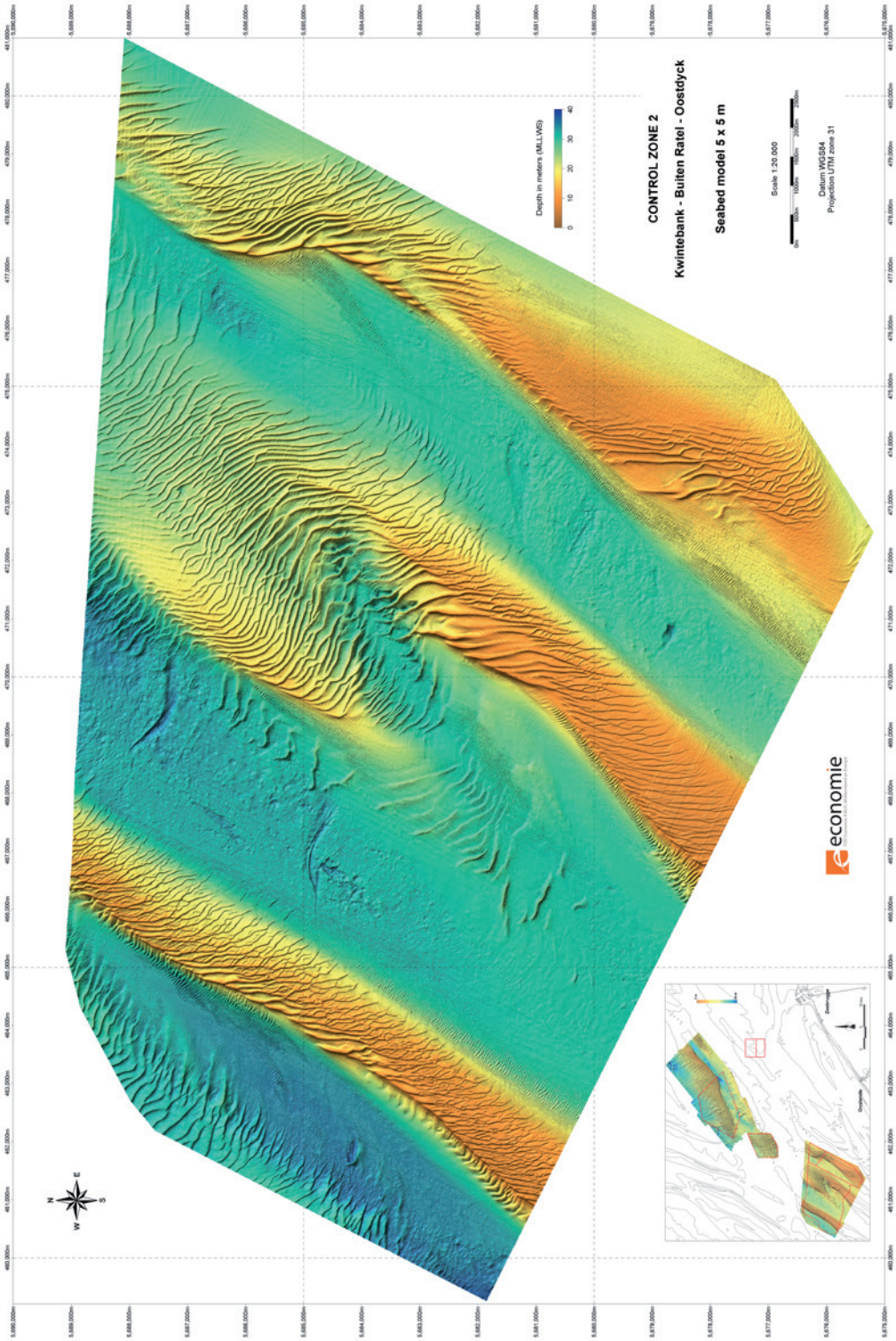

Figuur 6: Terreinmodellen van controlezone 2 (6a, blz.13) en controlezone 1 (6b, blz.14) op basis van de multibeamgegevens.

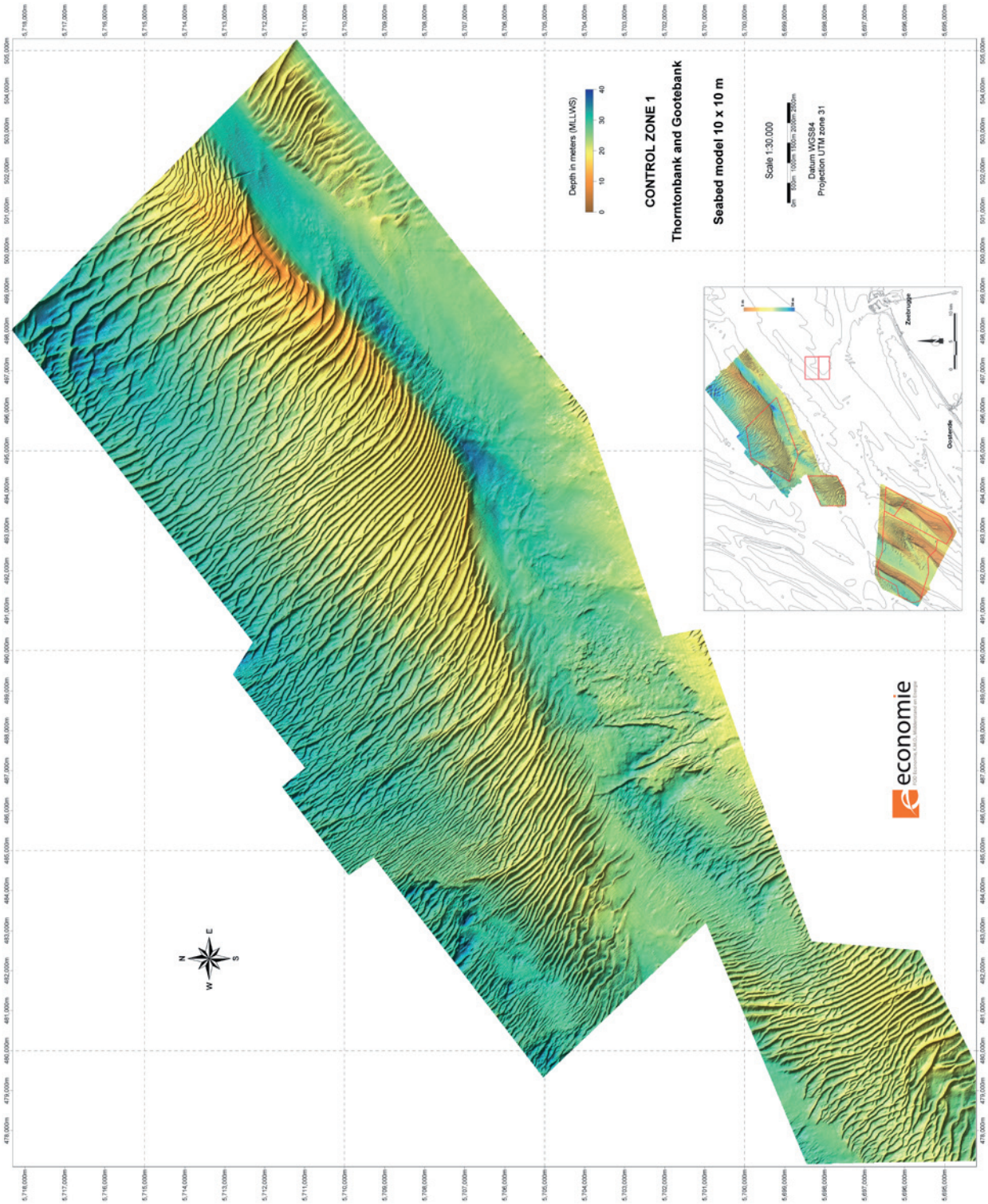
Depth in meters (MLLWS)
0
10
20
30
40
CONTROL ZONE 1
Thorntonbank and Gootebank
Seabed model 10 x 10 m
Scale 1:30.000
0m 50m 100m 150m 200m 250m
Datum WGS84
Projection UTM zone 31
Oostende
Zeebrugge
N
E
S
W
economie

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

De dienst Continentaal Plat is nu in het bezit van multibeamgegevens van een belangrijk deel van het Belgisch Continentaal Plat, waaronder de verschillende controlezones (figuur 2). Al deze gegevens zijn het resultaat van meer dan 1000 uur navigatie, voornamelijk 's nachts.

Vijf zandbanken werden reeds in kaart gebracht: de Kwintebank, Buiten Ratel en Oostdyck in controlezone 2 en de Thorntonbank en Gootebank in controlezone 1. Figuur 6 toont de digitale terreinmodellen als eindresultaat van de grondige verwerking van de bathymetrische gegevens.

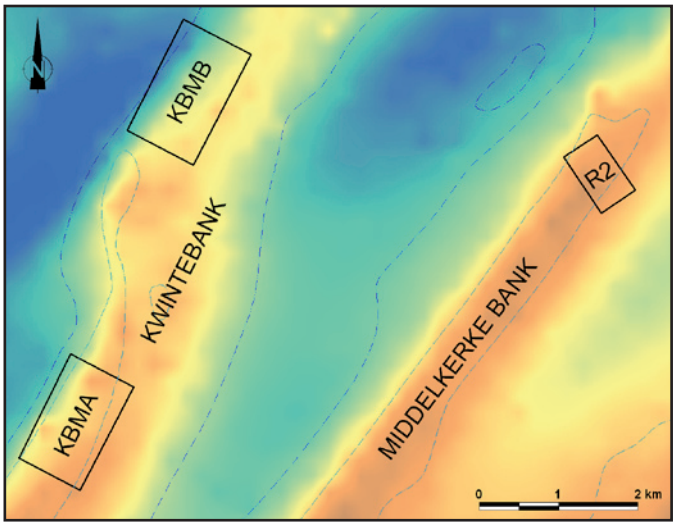

Figuur 7: Ligging van de monitoringsgebieden op de Kwintebank en de Middelkerkebank.

De gegevens verzameld op de Hinderbanken, in de exploratiezone (figuur 2), en op de Sierra Ventana (controlezone 3) worden verwerkt en de kaarten zullen in de nabije toekomst beschikbaar worden.

Om de gevolgen van de ontginningen nauwkeuriger te evalueren werden meerdere monitoringsgebieden bepaald: twee gebieden in controlezone 2 (op het centraal en noordelijk gedeelte van de Kwintebank) en één gebied op de Middelkerkebank, welke zich onmiddellijk ten oosten van controlezone 2 bevindt (zie figuur 7).

Op deze drie gebieden worden jaarlijks drie tot vier meetcampagnes georganiseerd. Door de analyse van de sonargegevens die op deze gebieden verzameld worden, kan men de geomorfologische evolutie van deze gebieden nauwkeurig volgen en de gevolgen van de ontginning evalueren. Dankzij deze monitoringsgegevens kon de invloed van de ontginningen op de morfologie van het centraal deel van de Kwintebank bevestigd worden.

Omwille van de aanzienlijke verdieping van de depressie in het centrale deel van de Kwintebank (figuur 8) heeft de FOD Economie voor deze depressiezone een exploitatieverbod bevolen voor onbepaalde duur sinds februari 2003. Sindsdien werd door de dienst vastgesteld, na regelmatige monitoring (drie à vier meetcampagnes per jaar), dat de zandbank niet op natuurlijke wijze herstelt.

De evolutie van de depressie maakt het onderwerp uit van een belangrijke internationale publicatie (Degrendele K., Roche M., Schotte P., Van Lancker V., Bellec V. and Bonne W., in druk. Morphological Evolution of the Kwinte Bank Central Depression Before and After Cessation of Aggregate Extraction. Journal of Coastal Research, Special Issue).

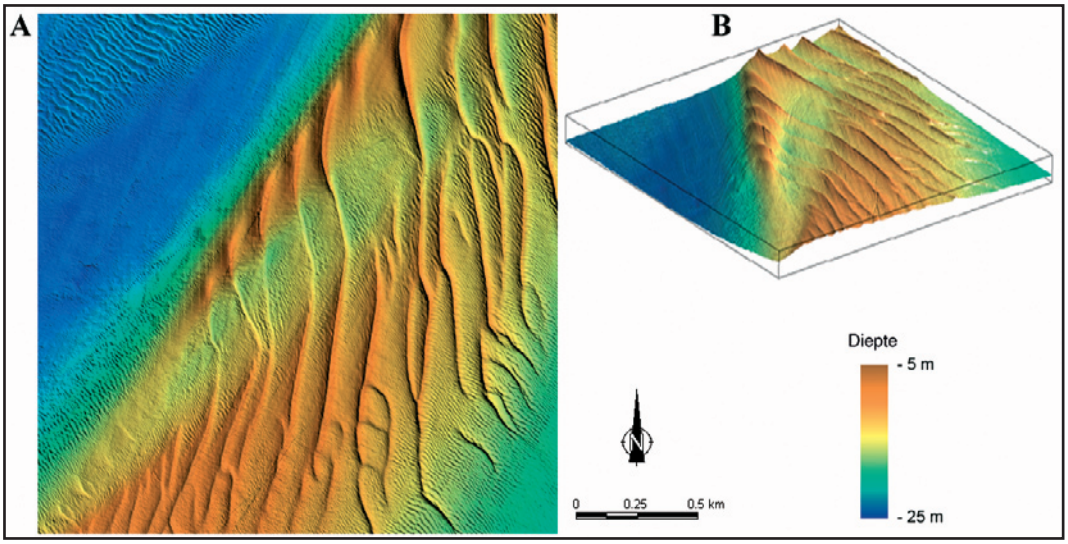

Figuur 8: De centrale depressie van de Kwintebank te wijten aan de ontginningen.
A: 2D-zicht; B: 3D-zicht.

Akoestische classificatie en kartering van de sedimenten

Het principe van de sonar is gebaseerd op het meten van de tijd die verloopt tussen het uitzenden van de geluidsgolf en de ontvangst van de echo die door de bodem wordt weerkaatst. Daar de zeebodem relatief ruw is ten opzichte van de golflengte van het uitgezonden signaal, wordt een belangrijk deel van de akoestische energie in alle richtingen verspreid. Een gedeelte van deze verspreide energie, hoe laag ook het niveau, wordt terug opgevangen ("backscatter") en geregistreerd door de echosounder.

Fundamenteel hangt de teruggekaatste akoestische energie ("backscatter-waarde") af van de invalshoek van het uitgezonden signaal op de zeebodem en van de aard van het sediment. Voor een gegeven invalshoek zal een rotsbodem meer energie terugkaatsen dan een zandbodem, die op zijn beurt meer energie zal terugkaatsen dan een modderig sediment.

Na het verwerken van het teruggekaatst akoestisch signaal door middel van specifieke softwarepakketten, kan een akoestische kaart van de zeebodem (sonar mozaïek) gemaakt worden. Door het afbakenen van akoestisch homogene zones

worden akoestische klassen gedefinieerd. Door het nemen van bodemmonsters kan elke klasse geassocieerd worden met een bepaald type sediment.

Tijdens een haalbaarheidsstudie werden de mogelijkheden van de EM1002S echosounder voor de kartering van de sedimenten getest. De studie spitste zich toe op het onderscheid tussen zand en grind. In vier zones, waarvan twee op de Kwintebank en twee in de geul ten westen van de bank, werden opnames met de multibeam echosounder uitgevoerd en gecombineerd met de bemonstering van de zeebodem met een Van Veen grijper (figuur 9a).

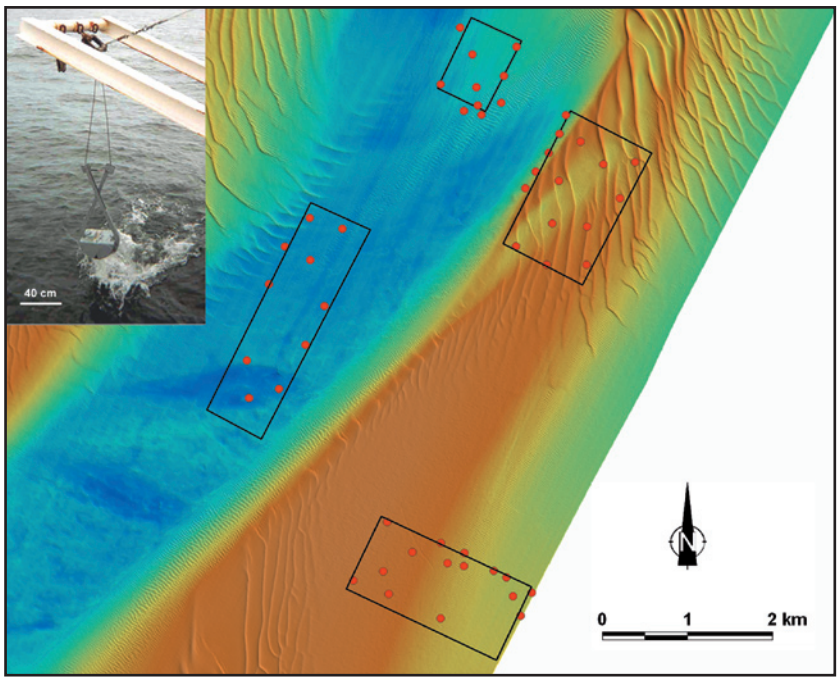

Figuur 9a: Zones van de Kwintebank die gebruikt werden voor het definiëren van de akoestische klassen. De rode punten markeren de posities van de bodemmonsters. De foto toont het gebruik van de Van Veen grijper voor het nemen van de bodemmonsters.

In totaal werden er in het kader van deze haalbaarheidsstudie 5 akoestische klassen bepaald. Globaal gezien zijn de klassen geordend volgens een granulometrische gradiënt:

- Klasse 1 waartoe de hoogste backscatter-waarden (BS-waarden) behoren, komt overeen met de grofste sedimenten. Deze klasse geeft een duidelijk beeld van het grindgebied in de geulen. Bij deze klasse hoort ook een bijzonder "hobbelige" morfologie;

- Klasse 4 is echter sterk verschillend van de andere klassen en vertoont de laagste BS-waarden. Deze klasse stemt overeen met de fijnste en best gesorteerde soorten zand die op de banken aangetroffen worden;

- Klassen 2 en 5 tonen de BS-tussenwaarden. Deze klassen kenmerken gebieden met variabele korrelgrootte, waar duinen zich ontwikkelen: gebieden met kleine duinen in lagen in de geulen en zones met zeer grote duinen op de banken;

- Klasse 3 komt voornamelijk voor op vlakke gebieden die de overgang vormen tussen de zand- en grindgebieden. Hoewel de monsters die met deze klasse overeenstemmen paradoxaal hoge BS-waarden vertonen (die zelfs de waarden van klasse 1 overlappen), gaat het om slib- en kleihoudend fijn zand. Deze hoge BS-waarden zouden kunnen verband houden met het groot aantal veelborstelige ringwormen (Lagis koreni) die het sediment vastzetten, waarbij de akoestische kenmerken dicht bij die van grind liggen.

Deze studie brengt een duidelijk verschil in akoestische reflectie ("backscatter") aan het licht tussen de grind- en de zandgebieden. Dit bevestigt het potentieel van de multibeam echosounder voor de kartering van de sedimenten op de zeebodem: door de combinatie van sonarmozaïek en bathymetrie is het mogelijk om nauwkeurig de grenzen van de grindgebieden te bepalen.

Zoals blijkt uit de kaart met de sedimentclassificatie van controlezone 2 (figuur 10) verschaft akoestische classificatie een waardevol instrument voor de kartering van het continentaal plat van België.

Figuur 9b: Aan het werk door weer en wind!

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

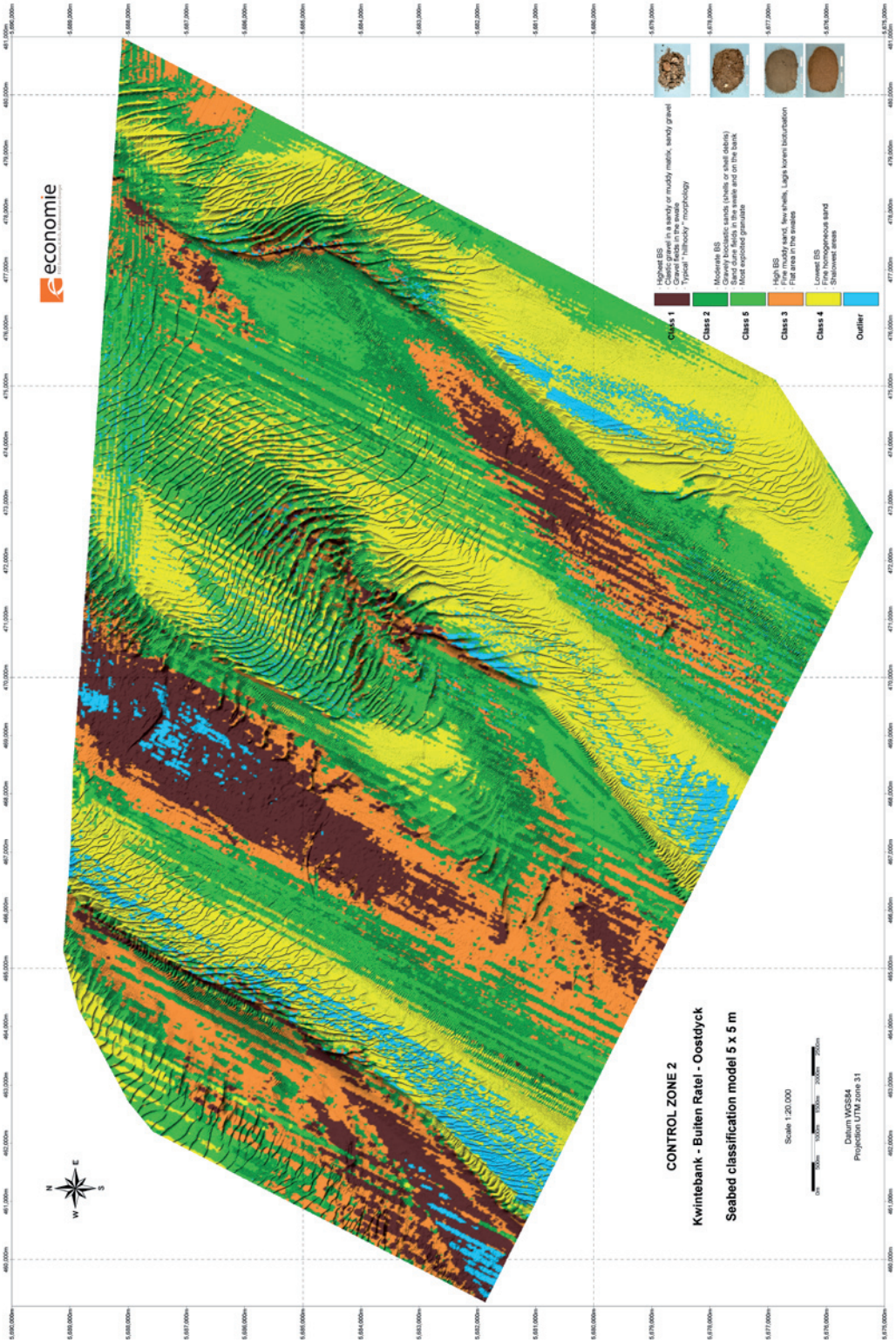

Figuur 10: Akoestische classificatie van controlezone 2.

Hoofdstuk 3

Wetgeving en administratief beheer

Bepaling van en toegang tot de controlezones en sectoren toegekend door een exploratie- of exploitatieconcessie.

De controlezones 1, 2 en 3, evenals hun indeling in sectoren waarvoor concessiebesluiten kunnen worden verleend, zijn vastgelegd in bijlage van het koninklijk besluit van 1 september 2004 betreffende de voorwaarden, de geografische begrenzing en de toekenningsprocedure van concessies voor de exploratie en de exploitatie van de minerale en andere niet-levende rijkdommen in de territoriale zee en op het continentaal plat. Exploratiezone 4 is eveneens bepaald in de bijlage van dit besluit.

De toegankelijkheid tot de controlezones is als volgt:

1° sector 1a is open voor ontginning gedurende het ganse jaar;

2° sector 1b is enkel open voor ontginning gedurende de maanden maart, april en mei;

3° sectoren 2a en 2b zijn afwisselend open voor ontginning voor een periode van drie jaar. De algemene directie deelt tijdig deze wijziging mee aan de concessiehouders;

4° sector 2c is open voor ontginning gedurende het ganse jaar;

5° sector 3a is open voor ontginning gedurende het ganse jaar;

6° sector 3b is gesloten voor ontginning zolang de sector tevens gebruikt wordt als baggerspecieloswal.

Op basis van de resultaten van het exploratieonderzoek zullen in exploratiezone 4, na advies van de commissie, nieuwe sectoren voor exploitatie worden afgebakend. De totale oppervlakte van deze nieuwe sectoren mag niet groter zijn dan 46 km^2.

De coördinaten van de exploitatiesectoren in de exploratiezone 4 worden door de minister vastgelegd. In het kader van uitzonderlijke projecten kunnen concessiebesluiten toegekend worden buiten de controlezones en buiten de exploitatiesectoren. Indien uit het continu onderzoek zou blijken dat de exploitaties onaanvaardbare nadelige gevolgen voor de sedimentafzettingen of voor het mariene milieu hebben, kan de minister, op advies van de commissie, de toegankelijkheid voor bepaalde sectoren beperken.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Behandeling van de aanvragen

De afgevaardigde van de minister gaat binnen de vijftien dagen na ontvangst van het dossier na of alle nodige documenten erin vervat zijn. Indien het dossier onvolledig is, wordt de aanvrager daarvan betekend binnen de veertien dagen met vermelding van de vastgestelde ontbrekende elementen, waarna de aanvrager zijn aanvraag binnen een termijn van vijftien dagen dient aan te vullen. Indien de aanvrager na deze termijn de gevraagde bijkomende inlichtingen niet heeft gegeven, wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Wanneer de aanvraag volledig bevonden wordt, wordt ze door de zorg van de afgevaardigde van de minister binnen de tien dagen in een register van concessieaanvragen ingeschreven. De inschrijving vermeldt het voorwerp van de aanvraag en verwijst naar de bijgevoegde documenten. De afgevaardigde van de minister betekent de inschrijving aan de bevoegde minister en aan de aanvrager.

Binnen de twintig dagen die volgen op de ontvangst van de verklaring van de minister dat het milieueffectenrapport volledig en afdoende is, wordt de aanvraag bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De bekendmaking bevat het voorwerp van de aanvraag, de plaats waar het aanvraagdossier kan worden geraadpleegd en de vermelding dat deze aanvraag aan een publieke consultatie is onderworpen. De kosten van bekendmaking zijn ten laste van de aanvrager.

De aanvraag wordt door de afgevaardigde van de minister in voldoende exemplaren aan de commissie bezorgd, binnen veertig dagen na de bekendmaking.

Binnen zestig dagen na voorlegging van het dossier aan de commissie, brengt de commissie, aan de afgevaardigde van de minister, advies uit. Dit advies kan gepaard gaan met technische voorwaarden betreffende de toelating. Bij gebrek aan advies binnen de voorgeschreven termijn wordt dit verondersteld gunstig te zijn.

Binnen dertig dagen na ontvangst van het advies of bij gebrek aan advies wordt het dossier voor aanvraag tot concessie, samen met het advies van de commissie, aan de minister ter beslissing overgemaakt. Mits gunstig advies van de bevoegde minister, spreekt de minister zich binnen de veertig dagen vanaf de datum van ontvangst van het dossier door de minister uit over de aanvraag.

Indien de minister beslist om de concessie toe te kennen, wordt deze verleend bij een met redenen omkleed besluit waarin de specifieke voorwaarden eigen aan elke verleende concessie worden vermeld. Dit besluit wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt

Het concessiebesluit wordt betekend aan de aanvrager binnen veertig dagen te rekenen vanaf de ontvangst van het dossier. Een afschrift van het ministerieel besluit wordt aan de leden van de commissie overgemaakt.

Indien de minister beslist om de concessie niet toe te kennen of indien het advies van de bevoegde minister ongunstig is, wordt dit door de minister aan de aanvrager betekend, binnen veertig dagen te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het dossier door de minister. De minister deelt zijn beslissing mee aan de commissie.

Het concessiebesluit wordt verleend voor een bepaalde duur, die beperkt is tot ten hoogste twee jaar voor exploratie in exploratiezone 4 en tot ten hoogste tien jaar voor exploratie en exploitatie in de controlezones en de nieuwe exploitatiesectoren in zone 4.

Algemene verplichtingen van de titularissen van een exploratie- of exploitatieconcessie

De titularissen van een concessie:

- moeten de minister of zijn afgevaardigde voorafgaandelijk inlichten over elk plan tot wijziging van de rechtspersoon die titularis van de concessie is, die van aard zou zijn, door een nieuwe verdeling van de maatschappelijke aandelen of door elk ander middel, een wijziging teweeg te brengen in de controle van het bedrijf of het geheel of een gedeelte van de rechten die voortvloeien uit het bezit van de concessie over te dragen aan een derde;

- moeten de exploratie- of exploitatieactiviteiten aanvangen binnen een termijn van zes maanden;

- mogen de exploitatie gedurende een periode van meer dan twee opeenvolgende jaren niet stopzetten zonder wettige reden;

- moeten alle noodzakelijke maatregelen treffen voor de bescherming van de openbare veiligheid en het behoud van het mariene milieu. Dit kan de vorm aannemen van een noodplan, een verzekering of een financiële zekerheid, die voldoet aan de eisen van de minister en wordt opgenomen in het concessiebesluit;

- moeten de exploratie of exploitatie van andere concessiehouders aanvaarden in de sectoren van de controlezones;

- in het geval van een exploratieconcessie:

  * mogen niet aan prospectie doen met een vaartuig uitgerust met een laadhelling voor stortgoederen;

* moeten, aan boord van het exploratievaartuig, vanuit een Belgische haven, de aanwezigheid van een vertegenwoordiger van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen (KBIN) en van de afgevaardigde van de minister, tijdens de hele of gedeeltelijke duur van de campagnes, vrij aanvaarden;

* moeten aan de vertegenwoordiger van het KBIN en aan de afgevaardigde van de minister, onder eventueel voorbehoud van vertrouwelijkheid gedurende maximum 5 jaar, de volledige analyseresultaten bezorgen van de staalnames of geofysische opnemingen met vermelding van de geografische gegevens ervan, op papier of elektronische drager volgens afspraak;

- mogen het toegestane maximumvolume voor de exploitatie van zand en grind niet overschrijden;
- mogen geen exploratie of exploitatie uitvoeren buiten de toegekende gemeenschappelijke of bijzondere zones of sectoren;
- moeten het bedrag van de vergoeding betalen volgens de modaliteiten voorgeschreven in het concessiebesluit;
- moeten de instructies van de bevoegde beambten naleven.

Bepaling van het maximaal toegestane exploitatievolume

In de controlezones mogen alle concessiehouders samen maximaal een volume van 15 miljoen m^3 (3 miljoen m^3/jaar als voortschrijdend gemiddelde over 5 jaar) ontginnen.

De minister legt, op voorstel van de commissie, de maximaal toegestane jaarlijkse exploitatievolumes per concessiehouder vast, gebaseerd op de maxima van de ontgonnen hoeveelheden gedurende de vorige 5 jaar.

Aan nieuwe concessies wordt een minimum van 100 000 m^3/jaar toegekend.

Bijkomende volumes kunnen jaarlijks toegekend worden door de commissie. Het maximaal volume van 15 miljoen m^3 gespreid over een periode van 5 jaar, kan mits geargumenteerd advies van de commissie om de 5 jaar per besluit door de minister gewijzigd worden.

Uitbreiding, overdracht en verlenging van een exploratie –of exploitatie-concessie

Elke aanvraag tot uitbreiding van een exploratieconcessie of een exploitatieconcessie wordt ingediend volgens de bepalingen van artikel 8 van het KB van 1 september 2004 en wordt behandeld volgens de bepalingen van de artikels 9 tot 15.

Elke overdracht van een concessie moet aan de afgevaardigde van de minister betekend worden. De brief tot kennisgeving die door de cedent en de cessionaris voor akkoord is ondertekend, gaat vergezeld van de gevraagde inlichtingen die door de cessionaris verstrekt worden. Deze moet domicilie in België kiezen.

De minister kent de overdracht van de concessie toe bij ministerieel besluit. Dit besluit tot overdracht stelt de nieuwe concessiehouder in de rechten en plichten van de oorspronkelijke concessie. Een afschrift van het ministerieel besluit tot overdracht wordt betekend aan de nieuwe concessiehouder en overgemaakt aan de leden van de commissie.

Elke aanvraag tot verlenging van een exploratie- of exploitatieconcessie wordt ten minste één jaar voor het verstrijken van de geldigheidsduur ingediend.

Vervallen van, intrekking van en verzaking aan een exploratie- en/of exploitatieconcessie

De rechten die met de concessie verbonden zijn, eindigen door het vervallen van de concessie of door intrekking ervan wegens verval of verzaking van de titularis.

Indien wordt vastgesteld dat de voorwaarden van het besluit van 1 september 2004 of van de concessiebesluiten niet worden nageleefd, betekent de afgevaardigde van de minister een ingebrekestelling aan de titularis van de concessie, waarin een termijn wordt vastgelegd, hetzij om uitleg te verschaffen, hetzij om te voldoen aan zijn verplichtingen en aan de voorwaarden inzake exploratie of exploitatie. Indien de titularis, bij het verstrijken van de toegekende termijn, zijn verplichtingen weigert na te leven, geen enkele uitleg verschaft of ongerechtvaardigde of onvoldoende uitleg verschaft, richt de afgevaardigde van de minister het dossier en zijn voorstellen aan de minister.

De minister spreekt, bij besluit, het verval van de concessie uit, indien de voorgeschreven verplichtingen en voorwaarden niet zijn nageleefd. Dat besluit wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt en wordt binnen twintig dagen na de beslissing aan de titularis betekend. Een afschrift van het besluit wordt aan de leden van de commissie overgemaakt.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Een melding tot verzaking aan een concessie moet door de titularis betekend worden aan de afgevaardigde van de minister. De aanvaarding van een verzaking wordt door de minister bij besluit uitgesproken. Dat besluit wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt en binnen twintig dagen na de aanvaarding betekend aan de titularis van de concessie. Een afschrift van het besluit wordt aan de leden van de commissie overgemaakt.

Verplichte documenten

Aan boord van de ontginningsvaartuigen moeten volgende documenten ter beschikking zijn:

- een afschrift van het concessiebesluit en van het Koninklijk Besluit van 1 september 2004;
- een recente nautische kaart (op 1/100.000 of 1/150.000), waarop de grenzen van de concessie zijn aangegeven;
- het register en de keuringsakte en verzegeling van het registreertoestel.

Vergoedingen

Om het continu onderzoek naar de invloed van de exploratie- en exploitatieactiviteiten op de zeebodem en het mariene milieu, alsook het duurzame beheer ervan te garanderen, in het bijzonder door de coördinatie, heroriëntering en de doorzichtigheid van het wetenschappelijk onderzoek, is jaarlijks een vergoeding verschuldigd aan het Fonds en de BMM voor de exploitatie van zand en grind.

De vergoeding voor elk type materiaal is gelijk aan het product van een vast bedrag per ontgonnen kubieke meter en een aanpassingscoëfficiënt. De vaste bedragen zijn: 0,54 euro/m³ voor zand, 1,14 euro/m³ voor grind en 0,35 euro/m³ voor zand afkomstig uit controlezone 3. De aanpassingscoëfficiënt wordt jaarlijks herzien en wordt bepaald op basis van het jaarlijkse gemiddelde van de index NACE 10-14 voor de productie in de extractieve industrieën per werkdag.

De vergoedingen worden als volgt verdeeld: 5/7 voor het Fonds (waarvan 2/5 via een samenwerkingsakkoord bestemd is voor het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek van de Vlaamse Overheid) en 2/7 voor de BMM.

De minimum jaarlijkse vergoedingen voor het Fonds en de BMM bedragen respectievelijk 12.394,68 euro en 6.197,34 euro per concessie.

De lading van een schip wordt ingedeeld als zand of grind afhankelijk van het resultaat van de korrelgrootteanalyse van een monster, tenzij deze lading afkomstig is uit controlezone 3, welke dan opgegeven wordt als afkomstig uit deze zone.

Algemene exploratie- en exploitatievoorwaarden

- De ontginningen mogen enkel plaatsvinden in de controlezones, sectoren of gebieden toegekend in het concessiebesluit.
- De ontginning van zand en grind mag enkel gebeuren met ontginningsvaartuigen van het type "sleephopperzuiger" en moet gebeuren over een aaneensluitend gebied in lagen van maximaal 0,5 m. Tijdens de ontginning moet er gestreefd worden naar een gemiddelde verplaatsingssnelheid van het ontginningsvaartuig ten opzichte van de zeebodem, van meer dan 1,5 knopen.
- De totale ontginningsdiepte mag niet dieper gaan dan 5 m beneden de bodemligging zoals vastgelegd door het Fonds.
- In controlezone 3 is ook het gebruik van ontginningsvaartuigen van het type "steekhopperzuiger" toegestaan.
- Indien verschillende ontginningsvaartuigen werken in elkaars nabijheid moet men tijdens de ontginning steeds een minimumafstand van 500 meter tussen de vaartuigen behouden.
- Het scheiden van zand en grind op zee kan op bepaalde plaatsen door de Algemene Directie verboden worden.

Automatische registreertoestellen

Aan boord van elk ontginningsvaartuig moet op kosten van de concessiehouder een automatisch registreertoestel geplaatst worden waarmee de parameters kunnen worden opgenomen. De identificatie van de concessiehouder en het volgnummer van de reis moeten door het boordpersoneel voor elke reis afzonderlijk ingesteld worden. De parameters die automatisch geregistreerd worden zijn:

- identificatie van het ontginningsvaartuig;
- datum en uur van de registraties;
- positie en snelheid van het ontginningsvaartuig;
- status van de pompen (aan/uit) en
- status van het ontginnen (ja/neen).

Na de installatie worden het registreertoestel en de ermee verbonden sensoren op aanwijzing van de algemene directie gekeurd en verzegeld.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Figuur 11: Black-box: automatisch registreersysteem geïnstalleerd aan boord van alle ontginningsvaartuigen.

Het beheer van het registreertoestel en de verwerking van de geregistreerde gegevens gebeuren door de algemene directie die een derde hiermee kan belasten. De concessiehouder dient de door de algemene directie opgelegde richtlijnen betreffende het beheer van het registreertoestel en de ermee verbonden sensoren strikt na te leven. De onderhoudskosten zijn ten laste van de concessiehouder.

Bij exploratie- en exploitatieactiviteiten moet steeds een minimumafstand van 250 m en 1000 m gehouden worden respectievelijk ten opzichte van kabels en gasleidingen. Deze minimumafstand vervalt voor kabels die buiten dienst werden gesteld.

Uitzonderlijk kan in het belang van het behoud van het mariene milieu en/of van de zeevisserij in bepaalde zones de ontginning tijdelijk beperkt of verboden worden.

De beperking of het verbod wordt ten minste één maand op voorhand door de commissie in een met redenen omschreven nota meegedeeld aan de algemene directie. De concessiehouder wordt hiervan door de algemene directie zo snel mogelijk en uiterlijk vijftien dagen op voorhand ingelicht.

De minimumvergoedingen zijn niet verschuldigd voor de periodes waarvoor een volledig exploitatieverbod werd vastgesteld. Rekening houdend met het landsbelang kunnen beperkingen opgelegd worden inzake de ontginning in militaire gebieden op zee. De instructies van de militaire overheid ter zake moeten stipt nageleefd worden. In elk geval moet de concessiehouder zich houden aan de ter zake gegeven onderrichtingen in het "Bericht aan Zeevarenden".

De Staat behoudt zich het recht voor om binnen de zone waarvoor de concessie geldt, zand en grind te winnen en/of onderzoekingen te verrichten alsmede om concessies voor de exploratie of ontginning te verlenen aan derden binnen de concessiezone. Onderzoekingen of ontginningen, verricht door of in opdracht van de Staat, mogen niet gehinderd worden. De concessiehouders kunnen tegenover de Staat geen aanspraken doen gelden op enigerlei schadevergoeding.

Jaarlijks moeten aan de algemene directie de volgende gegevens worden meege-

Figuur 12: Ontginningsvaartuig met een laadvermogen van 2.500 m³.

deeld:

- de naam of benaming en het adres van de eigenaar en/of de exploitant van de vaartuigen en/of de installaties die gebruikt worden voor de ontginning en het vervoer van zand en/of grind;
- de namen, de thuis- en/of exploitatiehavens, het land van registratie en de registratie- of teboekstellingnummers van de vaartuigen en/of drijvende installaties.

Maandelijks moet aan de algemene directie een tabel met de effectief ontgonnen hoeveelheden meegedeeld worden, met aanduiding van de data en plaatsen van laden en lossen, de namen van beladen voertuigen en de effectief geladen en geloste hoeveelheden.

Sinds 1 juli 2004 moet een maandelijks overzicht van het gebruik van de geëxploiteerde materialen worden voorgelegd.

De concessiehouder moet de nodige maatregelen treffen om te beletten dat vaartuigen, die het opgehaalde zand en/of grind vervoeren, over de reglementaire uitwaterings- of ijkmerken worden beladen. Hij moet de algemene directie zo snel mogelijk en uiterlijk binnen een week verwittigen indien bij de ontginning voorwerpen, sporen of overblijfselen worden gevonden, die van historisch, oudheidkundig, wetenschappelijk of militair belang zijn of kunnen zijn. Indien hij het desbetreffende voorwerp of overblijfsel onder zijn hoede heeft, moet hij het ter beschikking stellen van de bevoegde overheden.

De bevoegde ambtenaren hebben de bevoegdheid om na te gaan of de hoeveelheden zand en grind opgegeven in de registers overeenkomen met de effectief ontgonnen en geloste hoeveelheden.

Indien uit ten minste 3 tegensprekelijke metingen blijkt dat er een systematisch verschil bestaat, wordt dit verschil geëxtrapoleerd tot de volledige jaarproductie en is de aldus vastgestelde hoeveelheid bindend voor de concessiehouder. De vergoedingen die verschuldigd zijn worden dan berekend op basis van deze hoeveelheid.

De concessiehouder is verplicht om aan boord van elk ontginningsvaartuig een register met genummerde bonnen, in drievoud, bij te houden waarvan de vorm en inhoud door de bevoegde ambtenaar worden bepaald. Onmiddellijk na de belading van het ontginningsvaartuig moet één bon worden ingevuld en door de kapitein ondertekend. Indien het ontgonnen zand en/of grind wordt overgeslagen in een

Figuur 13: Opslag van zeezand op de kade.

transportvaartuig wordt op de bon de naam van het ontginningsvaartuig en van het transportvaartuig vermeld en wordt de bon meeondertekend door de kapitein van dit transportvaartuig. Het eerste exemplaar van de bon blijft in het register, het tweede wordt eventueel meegegeven aan de kapitein van het transportvaartuig die deze bon ter beschikking moet houden voor eventuele controle. Het derde exemplaar blijft ter beschikking van de concessiehouder. Bij het invullen van het register mogen er geen bladzijden worden overgeslagen of uitgenomen. Per ontginningsvaartuig mag, op eenzelfde ogenblik, slechts één register in gebruik zijn. Indien het register helemaal vol is, moet het teruggestuurd worden aan de algemene directie en wordt een nieuw register in gebruik genomen.

Indien één enkel register tijdens een burgerlijk jaar gebruikt wordt, moet het aan de algemene directie teruggestuurd worden, ten laatste op 15 januari van het volgende jaar.

De bevoegde ambtenaren hebben te allen tijde vrije toegang tot de terreinen, de vaartuigen, de zuig- en overslaginstallaties, die voor de ontginning en verwerking van zeezand en/of grind worden gebruikt. De concessiehouder is verplicht alle inlichtingen te verschaffen, welke door deze ambtenaren worden gevraagd en inzage te verlenen in alle registers en bescheiden die op de ontginning betrekking hebben.

Schade voor de Staat, voor derden of voor het mariene milieu, welke ten gevolge van het gebruik van de concessie mocht ontstaan, moet door de concessiehouder hersteld of vergoed worden.

De Staat kan door de concessiehouder nooit en in generlei vorm worden aangesproken voor schade die de concessiehouder mocht ondervinden door de aanwezigheid van wrakken, mijnen of explosieve stoffen en voorwerpen, in, op of boven het continentaal plat of in de territoriale zee.

De concessiehouder vrijwaart de Staat voor alle vorderingen, welke derden jegens de Staat mochten doen gelden tot vergoeding van schade, welke met het gebruik van deze concessie in enigerlei verband staat.

Bevoegde beambten en toezicht

Figuur 14: Oostdyck, zichtbaar door het breken van de golven.

De minister wijst de beambten van de algemene directie aan die de opdracht krijgen hem te vertegenwoordigen bij het vervullen van de formaliteiten zoals bepaald in het besluit van 1 september 2004, toezicht te houden op de toepassing en de inbreuken vast te stellen bij procesverbaal.

De aldus aangewezen beambten mogen op elk ogenblik het peil van de zeebodem in de territoriale zee en op het continentaal plat nagaan om onder meer de impact van de winningen te evalueren door een historische opvolging van de bathymetrie.

De opnames uitgevoerd door deze beambten hebben bewijskracht. Het niet naleven van de omschreven voorwaarden is strafbaar.

De algemene directie behoudt zich het recht voor exploratiewerken uit te voeren in de territoriale zee en op het continentaal plat hierbij inbegrepen de toegekende controlezones of sectoren. De exploratiewerken uitgevoerd door de Algemene Directie mogen niet belemmerd worden.

De concessiehouders mogen geen vergoeding ten laste van de algemene directie opeisen.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Diverse opdrachten en samenwerkingen

De beambten van de Dienst Continentaal Plat voeren elk jaar verschillende meetcampagnes uit op zee met het oceanografische onderzoeksschip Belgica. De multibeam sonar met een frequentie van 100 kHz, in 1999 geïnstalleerd aan boord van de Belgica, laat een kartering met hoge resolutie van de topografie en oppervlakkige sedimenten in de controlezones toe. Op dit moment werkt de Dienst volop aan de kartering van controlezone 3 en de exploratiezone. Gedurende de laatste 9 jaar werd met hetzelfde toestel de monitoring van verschillende referentiezones uitgevoerd om de impact van de ontginningen op het marien milieu te evalueren.

Op dit ogenblik loopt een project voor de aankoop van een multibeam sonar met hoge frequentie (300 kHz) in het kader van de innovatie van de kartering door de dienst Continentaal Plat. Deze nieuwe sonar zal in de zomer van 2008 aan boord van de Belgica geïnstalleerd worden. Het belangrijkste resultaat van deze vernieuwing zal de toename van de kennis over de impact van de ontginningen op het mariene milieu zijn. De technische kenmerken van dit toestel laten een cartografie aan zeer hoge resolutie toe van de ondiepe zones (5 tot 30 m) van het Belgisch Continentaal Plat, waaronder de verschillende controlezones. Daarnaast wordt het mogelijk om bij de monitoring zowel het aantal referentiezones als het aantal opnames per jaar als de resolutie van de kartering gevoelig te verhogen. Dit project leidt duidelijk tot een verbetering van het toezicht op de ontginning en de impact ervan op het milieu.

De dienst Continentaal Plat werkt in het kader van zijn opdracht permanent samen met andere instellingen, administraties, bedrijven en universiteiten, waaronder: de Beheerseenheid van het Mathematisch Model van de Noordzee (BMM) die de Belgica beheert, het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ), het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO), het Renard Center of Marine Geology (RCMG) van de Universiteit Gent, de invoerders en producenten van gebaggerde zeegranulaten (ZEEGRA), de "Service Acoustique et Sismique de l'Institut français de Recherche pour l'Exploitation de la Mer" (IFREMER) en de firma Kongsberg Simrad.

In het kader van de duurzame ontwikkeling van de Noordzee nam de dienst recent als eindgebruiker deel aan projecten gefinancierd door het Federaal Wetenschapsbeleid: MAREBASSE (Management, research and budgetting of aggregates in shelf seas related to end users), GAUFRE (Towards a Spatial Structure Plan for the Sustainable Management of the Sea) en SPEEK (Study of Post-extraction ecological effects in the Kwintebank sand dredging area).

Daarnaast is de dienst als eindgebruiker betrokken bij het lopende project QUEST4D (QUantification of Erosion and Sedimentation patterns to Trace the natural versus anthropogenic sediment dynamics) en werkt actief mee aan het projectvoorstel GRECO (Ecological characterization of gravel grounds of the southern North Sea).

Ten slotte nam de dienst, op Europees vlak, deel aan het project EUMARSAND (European sand and gravel ressources) en maakt actief deel uit van de onafhankelijke vereniging EMSAGG (European Marine Sand and Gravel Group)."

INDIENING VAN DE CONCESSIEAANVRAGEN

De concessieaanvragen voor de exploratie of de exploitatie van de niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat worden aan de afgevaardigde van de minister betekend. Ze worden ingediend door middel van een verzoekschrift in veertien exemplaren in één van de landstalen en in elektronische vorm. Voor zijn aanvraag kiest de aanvrager domicilie in België.

De aanvraag bevat:

- naam, voornaam, beroep, woonplaats en nationaliteit van de aanvrager;
- indien het gaat om een vennootschap, de firmanaam of handelsnaam, de juridische vorm, de maatschappelijke zetel en het ondernemingsnummer ervan, alsook de documenten ter staving van de volmachten van de ondertekenaars van de aanvraag;
- een algemene nota met het voorwerp en de beschrijving van het project met vermelding van de gezochte (zand en/of grind) of te exploiteren materialen en, volgens het geval:
  * de indicatieve planning en de overwogen middelen als het om een exploratie gaat;
  * de exploitatiemiddelen;
- in het geval van een exploratie- en/of exploitatieaanvraag in de controlezones, de aanduiding van de gevraagde controlezones en/of sectoren;
- in het geval van een exploratieaanvraag in exploratiezone 4 of een exploitatieaanvraag voor een uitzonderlijk project, een dieptekaart (in projectie Mercator ED 50 of Mercator WGS 84 op schaal 1/100 000 of 1/150 000) waarop voor de gevraagde sector het volgende wordt aangeduid:
  * de gegevens van de afbakeningspunten in breedte en in lengte en de oppervlakte in km^2;
  * de locatie ten opzichte van de belangrijke scheepvaartroutes;
  * de grenzen van de eventuele naburige sectoren waarvoor een concessie reeds werd toegekend;
  * de pijpleidingen en elektriciteitskabels die gelegen zijn in een strook van 1 000 meter breed rond de geplande sector;
  * de kunstmatige eilanden en windmolens die gelegen zijn op een maximumafstand van 500 meter van de geplande sector;
  * de telecommunicatiekabels die gelegen zijn in een strook van 250 meter breed rond de geplande sector.
- in het geval van een exploitatieaanvraag voor een uitzonderlijk project, een raming van het te ontginnen volume en de duur van de operaties.

Gelijktijdig wordt een milieu-effectenrapport ingediend

De afgevaardigde van de minister kan bijkomende exemplaren eisen van alle of een deel van de voornoemde documenten of bijkomende inlichtingen die nodig zijn voor het onderzoek van het dossier.

Voor verdere inlichtingen:

FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE,
K.M.O., MIDDENSTAND EN ENERGIE

Algemene Directie Kwaliteit en Veiligheid

Kwaliteit en Innovatie

Continentaal Plat

WTC-III, bureau 6.032
Simon Bolivarlaan 30
1000 Brussel

Tel: 02 277 85 51
Fax: 02 277 54 42

E-mail: patrik.schotte@economie.fgov.be

economie
FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie

Vooruitgangstraat 50
1210 Brussel
Ondernemingsnr: 0314.595.348
http://economie.fgov.be